

Елин Пелин
Бяло и черно

Що виждам тая сутрин –
нощеска сняг валяло!
Където да погледнеш –
все бяло, бяло, бяло!

На двора стои врана,
замислено мълчи,
подплашено врабченце
цвърчи, цвърчи, цвърчи.

Бедняк нещастен мина
по улицата сам,
наведен той вървеше
едвам, едвам, едвам.

Къде в студа го гонят
неволите му верни?
Набърчили го мисли –
все черни, черни, черни.

Що виждам тая сутрин –
нощеска сняг валяло!
Където да погледнеш –
все бяло, бяло, бяло!

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5632>]